

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥΤΜΗΜΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ**

**ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ**

Καραπάνου Άννα AM18677080
Επιβλέπων καθηγητής: Μαχιάς Γεώργιος

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2022

ΔΗΛΩΣΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ/ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η κάτωθι υπογεγραμμένη Καραπάνου Άννα του Διονυσίου με αριθμό μητρώου 18677080, φοιτήτρια του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού του Τμήματος Φωτογραφίας και Οπτικοακουστικών Τεχνών, δηλώνω υπεύθυνα ότι: «Είμαι συγγραφέας αυτής της πτυχιακής/διπλωματικής εργασίας και ότι κάθε βοήθεια την οποία είχα για την προετοιμασία της είναι πλήρως αναγνωρισμένη και αναφέρεται στην εργασία. Επίσης, οι όποιες πηγές από τις οποίες έκανα χρήση δεδομένων, ιδεών ή λέξεων, είτε ακριβώς είτε παραφρασμένες, αναφέρονται στο σύνολό τους, με πλήρη αναφορά στους συγγραφείς, τον εκδοτικό οίκο ή το περιοδικό, συμπεριλαμβανομένων και των πηγών που ενδεχομένως χρησιμοποιήθηκαν από το διαδίκτυο. Επίσης, βεβαιώνω ότι αυτή η εργασία έχει συγγραφεί από μένα αποκλειστικά και αποτελεί προϊόν πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο δικής μου, όσο και του Ιδρύματος. Παράβαση της ανωτέρω ακαδημαϊκής μου ευθύνης αποτελεί ουσιώδη λόγο για την ανάκληση του πτυχίου μου».

Η Δηλούσα (υπογραφή)

Επιβλέπων καθηγητής και μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Γεώργιος Μαχιάς
Λέκτορας

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: ΚατσαΐτηΕύα Λέκτορας

Μέλος της εξεταστικής επιτροπής: Τσινάρογλου Αριστείδης Λέκτορας

Περίληψη

Στην παρούσα πτυχιακή εργασία, αναλύω ένα κομμάτι της αρχιτεκτονικής ιστορίας της Αθήνας, για κτίρια τα οποία υπάρχουν μέχρι και σήμερα. Παρακάτω, αναφέρονται λεπτομέρειες για κάποιους αρχιτεκτονικούς ρυθμούς των οποίων τα στοιχεία υπάρχουν στα κτίρια τα οποία επέλεξα να μελετήσω. Παρουσιάζονται γενικά στοιχεία για την ιστορία πίσω από τη δημιουργία τους, γίνεται επεξήγηση του κάθε αρχιτεκτονικού ρυθμού για τον οποίο αναφέρεται σχετικό κτίριο, αλλαγές που ενδεχομένως υπέστησαν τα κτίρια στην πάροδο του χρόνου, και λεπτομέρειες για το ποια στοιχεία τα εντάσσουν στην κάθε κατηγορία αρχιτεκτονικού ύφους.

[Πληκτρολογήστε κείμενο]

Περιεχόμενα

1.Εισαγωγή

2.Περίληψη

3.Νεοκλασική Αρχιτεκτονική

i. Αθηναϊκή Τριλογία

ii. Παλαιά Βουλή- Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

iii.Βουλή των Ελλήνων

iv. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

4. Μπαουχάους

i. Πολεμικό Μουσείο

ii. Προσφυγικά Λεωφόρου Αλεξάνδρας

iii. Ωδείο Αθηνών

5. Γενικά συμπεράσματα που προέκυψαν από τη μελέτη

6. Βιβλιογραφία

Κατάλογος Εικόνων

Εικόνα 1

Εικόνα 2

Εικόνα 3

Εικόνα 4

Εικόνα 5

Εικόνα 6

Εικόνα 7

Εικόνα 8

Εικόνα 9

Εικόνα 10

Εικόνα 11

Εικόνα 12

Εικόνα 13

Εικόνα 14

Εικόνα 15

Εικόνα 16

Εικόνα 17

Εικόνα 18

Εικόνα 19

Εικόνα 20

Εικόνα 21

Εικόνα 22

Εικόνα 23

Εικόνα 24

Εικόνα 25

Εικόνα 26

Εισαγωγή

Η εργασία ξεκίνησε με προσωπικό μου σκοπό να μάθω την ιστορία μερικών σημαντικών κτιρίων, τα οποία σε καθημερινή βάση βρίσκονται στο δρόμο μου. Η κατηγοριοποίησή τους ανά αρχιτεκτονικό ρυθμό και η ένταξη καθενός από αυτά στην αντίστοιχη κατηγορία έκανε την όλη διαδικασία πιο ομαλή και το αποτέλεσμα οργανωμένο και κατανοητό, στην ανάγνωσή του. Η εμπάθυνση στην ανάλυση κάθε ρυθμού πριν την αναφορά του κάθε κτιρίου έγινε με σκοπό την έπειτα αναγνώριση των στοιχείων, λόγου χάρη του Νεοκλασικού ρυθμού έπειτα στο κτίριο της Βιβλιοθήκης, ώστε να γίνεται η σύνδεση των πληροφοριών κάθε επόμενη φορά.

1.1 Νεοκλασική Αρχιτεκτονική

Ως νεοκλασική αρχιτεκτονική χαρακτηρίζεται τα μεγάλης κλίμακας κτίρια, με την απλότητα των γεωμετρικών μορφών, την ελληνική –και ειδικά τη δωρική – ή τη ρωμαϊκή λεπτομέρεια, τη δραματική χρήση των στηλών και μια προτίμηση για κενά τείχη. Η νέα προτίμηση για απλότητα αντιπροσωπεύει μια γενική αντίδραση στις υπερβολές του στυλ ροκοκό, αλλά και σε κάποια κλασικιστικά χαρακτηριστικά του ύστερου μπαρόκ. Η νεοκλασική αρχιτεκτονική έφτασε στην Ελλάδα μέσω Γερμανίας στον πρώτο μισό του 19ου αιώνα και το πεδίο εφαρμογής ήταν τα δημόσια κτίρια όπως το Αρσάκειο, η παλιά Βουλή, το Πολυτεχνείο, το Ζάππειο Μέγαρο και πολλά άλλα.

Αθηναϊκή Τριλογία

Εθνική Βιβλιοθήκη- Πανεπιστήμιο- Μέγαρο Ακαδημίας Αθηνών

Το Μέγαρο της Ακαδημίας Αθηνών είναι νεοκλασικό κτήριο, επί της οδού Πανεπιστημίου στην Αθήνα, το οποίο στεγάζει την Ακαδημία Αθηνών, λαμπρό επιστημονικό ίδρυμα της Ελλάδας. Το μαρμάρινο μέγαρο οικοδομήθηκε σε έκταση που δώρισε η Μονή Πετράκη με τη χορηγία του ομογενή επιχειρηματία της Βιέννης Σίμων Σίνα στο 1856, και για τον λόγο αυτό αρχικά το κτήριο ήταν γνωστό ως «Σιναία Ακαδημία» ως φόρο τιμής στον ευεργέτη της. Σχεδιάστηκε από τον Δανό αρχιτέκτονα Χανς Κρίστιαν Χάνσεν, η κατασκευή ξεκίνησε το 1859 και ολοκληρώθηκε το 1885, είκοσι έξι χρόνια αργότερα, και παραδόθηκε επίσημα στην Ελληνική Κυβέρνηση το 1887, χωρίς όμως να έχει ακόμη ιδρυθεί η Ακαδημία για την οποία προοριζόταν το Μέγαρο. Η Ακαδημία Αθηνών, με στόχους, την καλλιέργεια των Επιστημών, των Γραμμάτων και των Καλών Τεχνών, και με την επιστημονική υποστήριξη βασικών κλάδων της οικονομίας, ιδρύθηκε τελικά το 1926 και τον ίδιο χρόνο εγκαταστάθηκε στο Μέγαρο της Ακαδημίας, σχεδόν σαράντα χρόνια μετά την παράδοση του οικοδομήματος. Το Μέγαρο στέγασε το Νομισματικό Μουσείο για πενήντα χρόνια, από το 1890 μέχρι το 1940, όπως και το Βυζαντινό Μουσείο και τα Γενικά Αρχεία του Κράτους από το 1894 και για αρκετά χρόνια αργότερα, και το συνολικό κόστος της ανέγερσης έφθασε το ποσό των τριών εκατομμυρίων χρυσών δραχμών.

Όσον αφορά τη σχεδίαση, το κτήριο σχεδιάστηκε το 1859, τρία χρόνια μετά την δωρεά του Σίνα, και αποτελεί ένα από τα τρία μέρη της «Αθηναϊκής Τριλογίας» του νεοκλασικισμού, μαζί με το κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών, που βρίσκεται στα αριστερά του, και το μέγαρο της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος στα αριστερά του Πανεπιστημίου. Το κτήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών είχε ήδη σχεδιαστεί από τον μεγαλύτερο αδελφό του Κρίστιαν Χάνσεν και ολοκληρώθηκε το 1864, ενώ το κτήριο της Εθνικής Βιβλιοθήκης, που αρχικά ονομαζόταν «Μουσείο», σχεδιάστηκε αργότερα από τον Κρίστιαν Χάνσεν και εγκαινιάστηκε το 1901. Ο θεμέλιος λίθος του

Μεγάρου τέθηκε το 1859 σε λαμπρή τελετή στην οποία παρέστη κι εκφώνησε λόγο ο Βασιλιάς Όθωνας. Παρ όλα αυτά, στην ανοικοδόμηση όμως του Μεγάρου, παρουσιάστηκαν αρκετές δυσκολίες, όπως η διακοπή των εργασιών το διάστημα 1864-1868 και ο θάνατος του ΣίμωνοςΣίνα το 1876, μετά τον οποίο την ευθύνη για τη συνέχιση των εργασιών ανέλαβε η χήρα του Ιφιγένεια. Οι εργασίες ανέγερσης του νεοκλασικού Μεγάρου ολοκληρώθηκαν τελικά το 1885, και στις 20 Μαρτίου του 1887, ο αρχιτέκτονας ΕρνέστοςΤσίλλερ, ως πληρεξούσιος των κληρονόμων του ΣίμωνοςΣίνα, παρέδωσε στον τότε Πρωθυπουργό Χαρίλαο Τρικούπη την Σιναία Ακαδημία.

Εικόνα 1

Το Μέγαρο της Ακαδημίας Αθηνών, όπως αναφέρει η ίδια η Ακαδημία, είναι «το σημαντικότερο έργο του Χάνσεν» και «κατά τη γνώμη των ειδικών, το ωραιότερο νεοκλασικό οικοδόμημα του κόσμου». Ο αρχιτέκτονας εμπνεύστηκε από τη κλασική αρχιτεκτονική της Αθήνας του 5ου αιώνα, όπως παρουσιάζεται με τα μνημεία της Ακροπόλεως, και συνδύασε τη μεγαλοπρέπεια και το μέγεθος του κτιρίου με το γενικότερο περιβάλλον της

πόλης. Τα γλυπτά του αετώματος του Μεγάρου και τα δύο αγάλματα του Απόλλωνα και της Αθηνάς, όπως και το μεγαλύτερο μέρος της λεπτομερούς γλυπτικής διακόσμησης είναι έργα του γλύπτη Λεωνίδα Δρόση. Μπροστά στην είσοδο σε βάθρο στέκονται επιβλητικά οι ανδριάντες του Σωκράτη και του Πλάτωνα, ενώ δεξιά και αριστερά της εισόδου βρίσκονται δύο κίονες αρκετά πιο ψηλοί από το κτίριο. Επάνω στους ιωνικούς κίονες στέκει στα αριστερά ο μουσικός Απόλλων που κρατάει λύρα, και στα δεξιά η πολιούχος Αθηνά με όλη την πανοπλία της φορεμένη, στο κεντρικό αέτωμα απεικονίζεται η Γέννηση της Αθηνάς, ενώ στα πλάγια η Αθηνά ως προστάτιδα των τεχνών. Ακόμη στην κεντρική αίθουσα, η οποία είναι εντυπωσιακά διακοσμημένη, βρίσκεται ο ανδριάντας του μεγάλου ευεργέτη της Ακαδημίας ΣίμωνοςΣίνα, και γύρω από αυτόν οκτώ εικόνες από τον μύθο του Προμηθέα. Αετώματα και κίονες ιωνικού ρυθμού υπάρχουν αντίστοιχα και στα κτίρια δεξιά και αριστερά του κεντρικού, όπως και περίτεχνα σχέδια και παραστάσεις σε αυτά και κατά μήκος των σκεπών.

Εικόνα 2

Είναι εξίσου σημαντικό να αναφερθεί, ο ζωγραφικός διάκοσμος της αίθουσας τελετών της Ακαδημίας Αθηνών ο οποίος αποτελεί έργο του Αυστριακού ζωγράφου Christian Griepenkerl (1839-1916), ο οποίος υπήρξε μαθητής του μεγάλου ζωγράφου Karl Rahl (1812-1865) που ήταν Καθηγητής της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Βιέννης. Το έργο αυτό πραγματοποιήθηκε την διετία 1878-1880, και ως θέμα έχει τον Προμηθέα Δεσμώτη του Αισχύλου και

σχετίζεται με την ιδέα που επικρατούσε κατά τον 19ο αιώνα για τις Ακαδημίες ως φορείς της σοφίας και του φωτός.

Στην αίθουσα τελετών τα ίδιο το έργο αποτελείται από οκτώ παραστάσεις. Αρχικά, ξεκινώντας από την πρώτη παράσταση από αριστερά, εικονίζεται η μητέρα του Προμηθέα, η Θέμις, να προφητεύει την κλοπή της φωτιάς και τους κόπους του γιου της. Η δεύτερη απεικονίζει τον ίδιο τον Προμηθέα που με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς πηγαίνει να κλέψει τη φωτιά και το φως από τον θεό Ήλιο. Η τρίτη απεικονίζει την δημιουργία του ανθρώπου από τον Προμηθέα και την προσπάθειά του να του δώσει ζωή με τη φωτιά. Στην τέταρτη απέναντι από την θύρα της εισόδου εικονίζεται η Τιτανομαχία και η νίκη των Θεών του Ολύμπου έναντι των Τιτάνων, στην πέμπτη ο Προμηθέας πυρφόρος, προσφέρει τη φωτιά στους ανθρώπους, στην έκτη εμφανίζεται ο Προμηθέας δεσμώτης στον Καύκασο με τον αετό να κατασπαράζει το συκώτι του, στην έβδομη ο Προμηθέας απελευθερώνεται από τον Ηρακλή και στην όγδοη και τελευταία ο Ηρακλής ανεβάζει τον Προμηθέα στον Όλυμπο όπου τον υποδέχονται οι Θεοί.

Το επίσης νεοκλασικό κτήριο της Βιβλιοθήκης το οποίο και είναι γνωστό ως "Βαλλιάνειο Μέγαρο της Εθνικής Βιβλιοθήκης", και όπως αναφέρθηκε έχει τον ίδιο αρχιτέκτονα και αποτελεί το πρώτο κτήριο του Πανεπιστημίου Αθηνών(ΕΚΠΑ). Το 1903 η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος μεταφέρθηκε, από το παλαιότερο κτήριο του Πανεπιστημίου, στο Βαλλιάνειο, στο οποίο στεγαζόταν μέχρι το 2017. Το 2018 η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος μεταφέρεται στη νέα τοποθεσία του στις εγκαταστάσεις στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Όμως ακόμα και σήμερα έχει λειτουργικό σκοπό και στεγάζει την συλλογή και το αναγνωστήριο εφημερίδων. Η κατασκευή του κτιρίου στο ίδιο πρότυπο με τα άλλα δυο, κατασκευασμένο από μάρμαρο και πωρόλιθο, το μεσαίο και μεγαλύτερο κτήριο του κτίσματος αποτελεί το αναγνωστήριο. Κίονες δωρικού ρυθμού υπάρχουν τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό του κτιρίου, οι οποίοι σχεδιάστηκαν με πρότυπο το μοντέλο αυτών του ναού του Ηφαίστου στην αρχαία αγορά. Αετώματα βλέπουμε ξανά τόσο στο κεντρικό κτήριο, όσο και

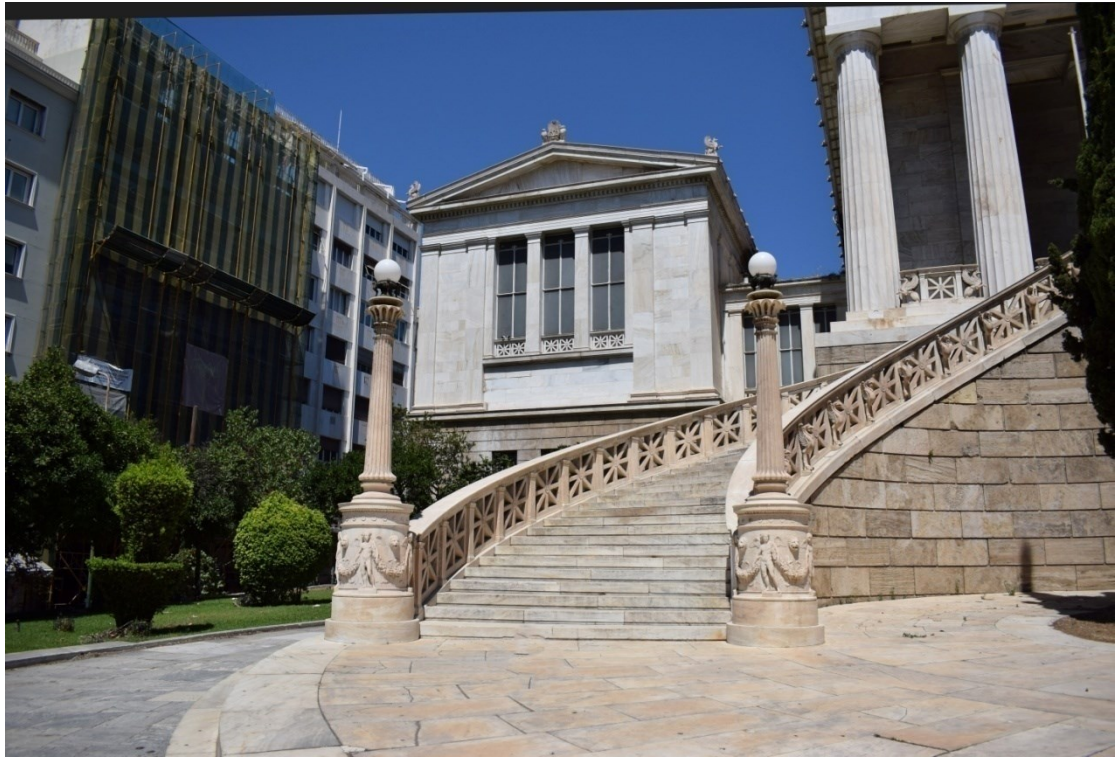
στα αντίστοιχα δυο που το πλαισιώνουν. Χαρακτηριστικά είναι τα σχέδια στις σκάλες δεξιά και αριστερά του μεσαίου κτιρίου, που τα ίσια τα παρατηρούμε και εξωτερικά στο πλατύσκαλο του κτιρίου και ανάμεσα στους επιβλητικούς κίονες, λεπτομέρεια που έχει προστεθεί για λόγους ομοιογένειας και στα άλλα δυο κτίρια. Ακόμη, ενδιαφέρον προσδίδουν οι λεπτομέρειες όπως, οι διαφορετικοί αυτή τη φορά διακοσμητικοί κίονες- φανάρια για τον φωτισμό, και τα ανάγλυφα σχέδια στις βάσεις τους, το άγαλμα μπροστά ακριβώς από το κτίριο, οι μικρές εκτάσεις πρασίνου, γκαζόν, και δέντρων στο χώρο μπροστά, και ο κήπος στο πίσω μέρος αποτελούν μία ακόμη ανάσα στο μουντό αστικό τοπίο του κέντρου της πόλης.

Εικόνα 3

Εικόνα 4

Εικόνα 5

Παλαιά Βουλή – Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

Εικόνα 6

Το Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής είναι ένα εντυπωσιακό νεοκλασικό κτήριο το οποίο και βρίσκεται στην οδό Σταδίου στην Αθήνα. Αποτελεί ένα από τα πλέον ιστορικά κτίσματα της πόλης και στεγάζει το Εθνικό Ιστορικό Μουσείο. Τον χώρο αυτό καταλάμβανε αρχικά η οικία του του Αθηναίου τραπεζίτη και πολιτικού Αλέξανδρου Κοντόσταυλου. Μετά τη μεταφορά της πρωτεύουσας από το Ναύπλιο στην Αθήνα το 1833, ο Όθωνας επέλεξε το κτήριο ως προσωρινό χώρο κατοικίας του, κατά τη διάρκεια της κατασκευής των

Ανακτόρων (σημερινή Βουλή). Το 1835, χτίστηκε μια μεγάλη αίθουσα χορού και συμποσίων μετά την Επανάσταση του 1843, αλλά τον Οκτώβριο του 1854, το κτήριο καταστράφηκε από πυρκαγιά. Η κατασκευή του νέου κτηρίου ξεκίνησε τον Αύγουστο του 1858, με την καθοδήγηση των έργων από τη Βασίλισσα Αμαλία, σε σχέδια του Γάλλου αρχιτέκτονα Φρανσουά Μπουλανζέ (François Boulanger). Τα έργα σταμάτησαν την επόμενη χρονιά ελλείψει οικονομικών πόρων, και ξεκίνησαν μετά την εκθρόνιση του Όθωνα το 1863. Τα σχέδια τροποποιήθηκαν από τον Έλληνα αρχιτέκτονα Παναγιώτη Κάλκο, και η κατασκευή ολοκληρώθηκε το 1871. Κατά τη διάρκεια των έργων, το Κοινοβούλιο στεγαζόταν στο πίσω μέρος της πλατείας, σε ένα κτήριο από τούβλα, που χτίστηκε βιαστικά το 1863, και έγινε ευρέως γνωστό με το όνομα «Η Παράγκα». Το Ελληνικό Κοινοβούλιο παρέμεινε εδώ από το 1875 έως τη μεταφορά του στον σημερινό του χώρο, τα Παλαιά Ανάκτορα, το 1935.

Εικόνα 7

Το 1953 έγινε σκέψη για κατεδάφιση του μεγάρου, προκειμένου να κτιστούν κτήρια γραφείων υπηρεσιών και υπουργείων. Τότε παρενέβη το ΔΣ της ΙΕΕΕ, και με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών (Παπαγιάννης), ορίστηκε επιτροπή που θα διευθετούσε το θέμα. Μέσα στο διάστημα ενός χρόνου, η επιτροπή καθόρισε τις αναγκαίες κινήσεις ανακαίνισης που θα γίνονταν, με αφαίρεση εξωτερικά και μετατροπή εσωτερικά σε χώρο μουσείου. Έτσι το κτήριο παραδόθηκε το 1961, και πλήρως ανακαινισμένο άνοιξε τις πόρτες του την επόμενη χρονιά (εγκαίνια 21/6/1962). Ως Εθνικό Ιστορικό Μουσείο λειτουργεί παράλληλα ως κέντρο έρευνας της νεότερης Ελληνικής Ιστορίας και στο ίδιο κτήριο στεγάζονται το Αρχείο Ιστορικών Εγγράφων, η βιβλιοθήκη και το φωτογραφικό αρχείο της Ιστορικής και Εθνολογικής Εταιρείας της Ελλάδος.

Κίονες ιωνικού ρυθμού δεσπόζουν και σε αυτό το παράδειγμα νεοκλασικής αρχιτεκτονικής, όπως και το κεντρικό αέτωμα στην είσοδο του κτιρίου το οποίο σε σχέση με άλλα χαρακτηριστικά κτίρια δε διαθέτει τόσες ανάγλυφες λεπτομέρειες και σχέδια. Οι επιπλέον όροφοι εμφανίζονται επιβλητικοί πίσω από το επίπεδο της εισόδου και το πλαισιώνουν αρμονικά. Μπροστά από το μέγαρο στον καταπράσινο κήπο της πλατείας βρίσκεται το άγαλμα του αρχιστράτηγου της Επανάστασης του 1821, Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, μαρμάρيني ανδριάντες πολιτικών του 19ου αιώνα κοσμούν τον περίβολο του Μεγάρου επίσης, του πρωθυπουργού Χαριλάου Τρικούπη είναι έργο του γλύπτη Θωμά Θωμόπουλου (1873-1937), του πρωθυπουργού Θεόδωρου Δηλιγιάννη, ο οποίος δολοφονήθηκε το 1905 στα σκαλιά του Μεγάρου, είναι

έργο του γλύπτη Γεωργίου Δημητριάδη του Αθηναίου (1880-1941).

Εικόνα 8

Βουλή των Ελλήνων

Τα Παλαιά Ανάκτορα είναι, από το 1929 μέχρι σήμερα, η έδρα της Βουλής των Ελλήνων. Πρόκειται για νεοκλασικό κτίριο του Βαυαρού αρχιτέκτονα της Βασιλικής Αυλής της Βαυαρίας, Φρειδερίκο φον Γκέρτνερ και βρίσκεται στην Πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα. Η κατασκευή του κτιρίου ξεκίνησε το 1836

και ολοκληρώθηκε το 1847. Χρησιμοποιήθηκε ως βασιλικό ανάκτορο πρώτα από τον Βασιλιά της Ελλάδος Όθωνα και στη συνέχεια από τον Βασιλιά των Ελλήνων Γεώργιο τον Α΄ μέχρι το 1910. Στη δυτική πλευρά του κτιρίου διαμορφώθηκε ο χώρος που πλέον βρίσκεται το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη, ενώ οι εξωτερικοί χώροι τόσο της ανατολικής όσο και της νότιας πλευράς διαμορφώθηκαν στον μεγάλο ενιαίο εθνικό κήπο, ο οποίος υπάρχει μέχρι σήμερα. Το κτίριο στεγάζει την αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής καθώς και τις αίθουσες των Επιτροπών της, τα γραφεία του Προέδρου της Βουλής και των Αντιπροέδρων, την αίθουσα συνεδρίασης του Υπουργικού Συμβουλίου, μέρος του Αρχείου της Βουλής (το υπόλοιπο βρίσκεται στο Καπνεργοστάσιο επί της οδού Λένορμαν), γραφεία των κοινοβουλευτικών ομάδων των κομμάτων, το τηλεοπτικό κανάλι της Βουλής των Ελλήνων, καθώς και διοικητικές υπηρεσίες.

Εικόνα 9

Το κτίριο των Παλαιών Ανακτόρων σύμφωνα με τα σχέδια του αρχιτέκτονα Γκέρνερ αποτελεί ένα τεράστιο ορθογώνιο τριώροφο οικοδόμημα, συμπεριλαμβανομένου του ισογείου, με δύο άξονες συμμετρίας από τους οποίους ο κύριος άξονας Ανατολής – Δύσης ταυτίζεται με τον άξονα της οδού Ερμού, της μεγαλύτερης σε μήκος της τότε Αθήνας, ενώ ο δευτερεύων άξονας κάθετος στο κέντρο του προηγούμενου κατά Βορρά – Νότο ταυτίζεται με την διεύθυνση της δυτικής πλαγιάς του Λυκαβηπού με στύλους του Ολυμπίου Διός. Το κτίριο διαθέτει τέσσερις πτέρυγες (μία ανά πλευρά) και μία εσωτερική κεντρική κατά τον κύριο άξονα εκατέρωθεν της οποίας φέρονται αυλές. Η κεντρική πτέρυγα που διέθετε δίκλινη σκεπή από κεραμίδια επεκτείνονταν των προσόψεων, και έχει στις άκρες δύο αετώματα. Τα κεντρικά τμήματα της βορινής και νότιας πτέρυγας δημιουργούν εσοχή από τις άκρες της ανατολικής και δυτικής πρόσοψης. Οι εξοχές της κεντρικής πτέρυγας και οι παραπάνω εσοχές των πλευρικών πτερύγων δημιουργούν μια ιδιαίτερη πλαστικότητα σε βαρύ κλασικό τόνο που κάνει το κτίριο να ξεχωρίζει για την αρχιτεκτονική του μοναδικότητα. Όλο το κτίριο φέρεται υπερυψωμένο κατά 1,5 μέτρο από τον υπόλοιπο περιβάλλοντα χώρο. Όλες οι εξωτερικές πτέρυγες έχουν ισόγειο και δύο ορόφους, στη μεσαία πτέρυγα τα ύψη είναι μεγαλύτερα από τα ύψη του 1ου και του 2ου ορόφου μαζί, των άλλων πτερύγων. Στον χώρο αυτό ήταν οι επίσημες αίθουσες υποδοχής, η αίθουσα «δεξιώσεων – χορού – παιγνίων» και της μεγάλης τραπεζαρίας. Ήταν ο πλουσιότερα διακοσμημένος χώρος των ανακτόρων σε τοιχογραφίες, ζωγραφικούς πίνακες, χάρτες, σε επίπλωση και σε διακόσμηση. Την πρόσοψη του κτιρίου κοσμούν κίονες δωρικού ρυθμού, σκάλες που οδηγούν από την πλατεία στην κεντρική είσοδο, οι οποίες βρίσκονται δεξιά και αριστερά των κατασκευών που υπάρχουν στο μνημείο του Αγνώστου στρατιώτη, και φέρουν διακοσμητικές ασπίδες στους συγκεκριμένους τοίχους.

Εικόνα 10

Εικόνα 11

Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο αποτελεί το σπουδαιότερο μουσείο της χώρας και ένα από τα σημαντικότερα του κόσμου, στον τομέα της Αρχαίας τέχνης. Στις συλλογές του εκπροσωπούνται όλοι οι πολιτισμοί που άνθισαν στον ελληνικό χώρο από την προϊστορική εποχή ως το τέλος της ρωμαϊκής περιόδου. Το Μουσείο βρίσκεται στην Αθήνα, επί της οδού Πατησίων και δίπλα από το ιστορικό συγκρότημα κτηρίων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Μπροστά του και προς την οδό Πατησίων, εκτείνεται μία πλακόστρωτη πλατεία και η έκτασή του, η οποία περιλαμβάνει και το Επιγραφικό Μουσείο, περικλείεται από τις οδούς Πατησίων, Ηπείρου, Μπουμπουλίνας και Τοσίτσα. Η αρχική του έδρα ήταν η Αίγινα η πρώτη πρωτεύουσα της χώρας, και με τη μεταφορά της πρωτεύουσας στην Αθήνα, έγινε και η μεταφορά του μουσείου.

Εικόνα 12

Το νεοκλασικό σχέδιο του μουσείου έρχεται σε πλήρη συμφωνία με τα εκθέματα που περιέχει καθώς η νεοκλασική αρχιτεκτονική ήταν πολύ διαδεδομένη στην Ευρώπη τον καιρό που χτίστηκε το μουσείο. Το αρχικό σχέδιο έγινε από τον αρχιτέκτονα Λούντβιχ Λάνγκε (LudwigLange) και αργότερα τροποποιήθηκε από τους Παναγή Κάλκο ο οποίος ήταν ο κύριος αρχιτέκτονας, μαζί με τους Αρμόδιο Βλάχο και Ερνστ Τσίλλερ.

Εικόνα 13 Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, 1889

Το κτήριο έχει υποστεί αρκετές επεκτάσεις εκ των οποίων οι πιο σημαντικές ήταν η κατασκευή μιας νέας ανατολικής πτέρυγας στις αρχές του 20ού αιώνα, η οποία έγινε βασισμένη σε σχέδια του Αναστάσιου Μεταξά και η δημιουργία διώροφου κτηρίου σχεδιασμένου από τον Γεώργιο Νομικό τα έτη 1932 - 1939. Αυτές οι κατασκευές ήταν αναγκαίες ώστε να στεγάσουν την όλο και αναπτυσσόμενη συλλογή του μουσείου. Το 1962, το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο απέκτησε πέντε νέες αίθουσες, ενώ εκτέθηκε ύστερα από αναμονή πολλών μηνών ο περίφημος χάλκινος Κούρος του 6ου αι. π.Χ., ο οποίος είχε ανακαλυφθεί στον Πειραιά τον Ιούλιο του 1959 και θεωρείται από τα αριστουργήματα της αρχαϊκής περιόδου. Η πιο πρόσφατη ανακαίνιση διήρκεσε 1,5 χρόνο, κατά τον οποίο το μουσείο παρέμεινε εντελώς κλειστό. Επαναλειτούργησε τον Ιούλιο του 2004, έτοιμο πλέον για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Αυτή η ανακαίνιση περιελάμβανε την αισθητική και τεχνική αναβάθμιση του κτηρίου, την εγκατάσταση σύγχρονου κλιματισμού, καθώς και αναδιοργάνωση των συλλογών και επιδιόρθωση των ζημιών από το σεισμό του 1999. Η αίθουσα του Ακρωτηρίου Θήρας άνοιξε το 2005. Σήμερα υπάρχει νέα ανάγκη επέκτασης του μουσείου.

Την πρόσοψη του κτιρίου κοσμούν πολλοί κίονες ιωνικού ρυθμού αλλά και απλές κολώνες ως συνέχειά τους, μαρμάρινα σκαλοπάτια που οδηγούν στην κεντρική είσοδο του κτιρίου, κεντρικά ψηλά πιο μπροστά από την κεραμοσκεπή βρίσκονται τέσσερα αγάλματα, δύο σε κάθε πλευρά της υψωμένης ελληνικής σημαίας. Ακόμη, το μουσείο διαθέτει πλούσιο και ιστορικό κήπο με εκτάσεις λουλουδιών και γκαζόν, μια θελκτική εικόνα για τους περαστικούς, στην πρόσοψη αυτή του κτιρίου επί της οδού Πατησίων.

Εικόνα 14

1.2 Μπαουχάους

Το Μπαουχάους(Bauhaus) ήταν καλλιτεχνική και αρχιτεκτονική σχολή που ιδρύθηκε από τονWalterGropiusκαι λειτούργησε κατά την περίοδο 1919-1933 στη Γερμανία, και έγινε γνωστή για την προσέγγιση του σχεδιασμού που δημοσιοποίησε και δίδασκε.Το όνομα προήλθε από την αντιστροφή της λέξης hausbauπου σημαίνει οικοδόμηση.

Το ύφος της σχολής του Μπαουχάουςεπέδρασε καθοριστικά στην εξέλιξη της σύγχρονης τέχνης, της αρχιτεκτονικής και του βιομηχανικού σχεδιασμού, ενώ, τα έργα που παράχθηκαν μέσα από τα εργαστήρια της σχολής έγιναν αντικείμενα εκτεταμένης παραγωγής και συλλογής. Λειτούργησε σε τρεις διαφορετικές πόλεις της Γερμανίας, στη Βαϊμάρη (1919-1925), στο Ντέσσαου (1925-1932) και στο Βερολίνο (1932-1933), υπό την διεύθυνση των Βάλτερ Γκρόπιους (1919-28), Χάνες Μάγερ (1928-30) και Μις βαν ντερ Ρόε (1930-1933), αντίστοιχα. Οι αλλαγές στην έδρα και την ηγεσία της συνδέονταν με αντίστοιχες διαφοροποιήσεις στην πολιτική της, καθώς και στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ύφους της.Η ίδρυση του Μπάουχαους είχε ουσιαστικά το στόχο να αλλάξει η κοινωνία μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο και να αναζητήσει ένα νέο τρόπο ζωής. Ανάμεσα στις κεντρικές ιδέες που προώθησε η σχολή, ήταν η χρήση της τεχνολογίας για καλλιτεχνικούς σκοπούς, η απουσία διάκρισης μεταξύ εικαστικώνκαι εφαρμοσμένων τεχνών, καθώς και η αναγκαιότητα της σφαιρικής διδασκαλίας όλων των μορφών τέχνης. Επανάφερε τη διδασκαλία στα εργαστήρια, σε αντίθεση με τον τρόπο λειτουργίας των ακαδημιών που δίδασκαν θεωρητικά μόνο, και στο μικρό χρονικό διάστημα που λειτούργησε, δίδαξαν επιφανείς καλλιτέχνες του 20ού αιώνα, όπως, ο Βασίλι Καντίνσκι και άλλοι. Βασικά χαρακτηριστικά του Μπαουχάους ήταν η απλότητα, η λειτουργικότητα και η χρηστικότητα, με ιδιαίτερη έμφαση στις γεωμετρικές φόρμες και στο χρώμα. Η σχολή Μπαουχάους απέρριπτε κάθε περιττό διακοσμητικό στοιχείο, θεωρώντας πως

η ίδια η πρώτη ύλη περιέχει ένα είδος φυσικής και εγγενούς διακοσμητικής ικανότητας.

Εικόνα 15 Bauhaus, Dessau

«Αρχιτέκτονες, γλύπτες, ζωγράφοι - όλοι πρέπει να επιστρέψουμε στη χειροτεχνία! Γιατί δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως «τέχνη ως επάγγελμα». Δεν υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ του καλλιτέχνη και του τεχνίτη. Ο καλλιτέχνης είναι ένας εξυψωμένος τεχνίτης».

WalterGropius

Πολεμικό Μουσείο

Το Ελληνικό κράτος το 1964 αποφάσισε την ίδρυση Πολεμικού Μουσείου στην πρωτεύουσα της χώρας. Με επικεφαλής τον Θουκυδίδη Βαλέντη, αρχιτέκτονα και καθηγητή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και πολλούς διακεκριμένους Έλληνες επιστήμονες, ξεκίνησε ο σχεδιασμός του Μουσείου. Στις 18 Ιουλίου 1975 ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, Κωνσταντίνος Τσάτσος και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας Ευάγγελος Αβέρωφ εγκαινίασαν το μουσείο των Ενόπλων δυνάμεων. Το κτίριο, με στοιχεία χαρακτηριστικά του κινήματος του εκσυγχρονισμού στα τέλη της δεκαετίας του 1950, συγκαταλέγεται μεταξύ των πιο γνωστών κτιρίων της πόλης των Αθηνών.

Εικόνα 16

Πλούσιες συλλογές και εκθέματα, πυρομαχικά, οχήματα ξηράς και αέρος στεγάζονται τόσο στον εξωτερικό χώρο όπου και υπάρχει έκταση πρασίνου, όσο και στον εσωτερικό χώρο του μουσείου, από διάφορες εποχές και πολέμους ανά τα χρόνια. Σκοπός και αποστολή του χώρου είναι η

συγκέντρωση, η διαφύλαξη και η έκθεση πολεμικών κειμηλίων, καθώς και η τεκμηρίωση και μελέτη της πολεμικής ιστορίας της Ελλάδος, και καλύπτει όλες της εποχές της πολεμικής δραστηριότητας από την πρώιμη εποχή του χαλκού μέχρι σήμερα. Η αρχιτεκτονική φανερά επηρεασμένη από το γερμανικό κίνημα του Μπαουχάους, το κτίριο με τον επιβλητικό όγκο, το φανερό κυβικό σχήμα προσδίδει το κατάλληλο ύφος και αποδεικνύει την εγγύτητα της φιλοσοφίας του κινήματος, στο τελικό αποτέλεσμα.

Εικόνα 17

Εικόνα 18

Προσφυγικά Λεωφόρου Αλεξάνδρας

Εικόνα 19

Τα προσφυγικά της Λεωφόρου Αλεξάνδρας είναι ένα πολεοδομικό σύμπλεγμα κτιρίων το οποίο βρίσκεται στην Αθήνα, στην περιοχή των Αμπελοκήπων στο ύψος της Λεωφόρου Αλεξάνδρας και αποτελείται από 8 πολυκατοικίες σχήματος παραλληλογράμμου και με την μεγάλη πλευρά τους παράλληλα προς τη Λεωφόρο, με συνολικά 228 διαμερίσματα, πολλά από τα οποία κατοικούνται μέχρι και σήμερα. Μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 2000, ένοικοι διέμεναν σε 90 από αυτά τα διαμερίσματα, με τα υπόλοιπα να έχουν περιέλθει στην ιδιοκτησία του Δημοσίου, προκειμένου να περιληφθούν στη γενικότερη ανάπτυξη της περιοχής που ήταν τότε υπό σχεδιασμό και αφορούσε στην ανακατασκευή του γηπέδου του Παναθηναϊκού.

Εικόνα 20 Προσφυγικά Λεωφόρου Αλεξάνδρας

Οι κατοικίες αυτές κατασκευάστηκαν μεταξύ του 1933 και 1935 με τη μέριμνα του ελληνικού κράτους, που αναζητούσε τρόπους για το πρόβλημα της έλλειψης χώρων για τη στέγαση των εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων που είχαν καταφύγει στην Αθήνα μετά τη Μικρασιατική καταστροφή. Ο σχεδιασμός τους έγινε με τη συνεργασία δυο γνωστών τεχνοκρατών της εποχής, του αρχιτέκτονα Κίμωνα Λάσκαρικού και του πολιτικού μηχανικού Δημητρίου Κυριακού, που υπηρετούσαν στην Τεχνική Υπηρεσία του Υπουργείου Πρόνοιας. Το χώρο αυτό όπου σχεδιάζονταν να κατασκευασθούν αρχικά οι πολυκατοικίες, διεκδικούσαν οι παράγοντες και οι οπαδοί του Παναθηναϊκού, οι οποίοι επεδίωκαν από το 1922 να πετύχουν την ανέγερση του γηπέδου σε εκείνο το σημείο. Ένα χρόνο μετά (1923) η κατασκευή διακόπηκε και η έκταση αποφασίσθηκε βάσει προεδρικού διατάγματος απαλλοτρίωσής της, να χρησιμοποιηθεί για το χτίσιμο προσφυγικών κατοικιών. Τελικά η λύση δώθηκε από το Δήμο Αθηναίων με παραχώρηση προς την ομάδα του οικοπέδου και μεταστέγαση των προσφύγων στο απέναντι ακριβώς σημείο. Δυστυχώς, κατά τη διάρκεια των Δεκεμβριανών οι πολυκατοικίες βρέθηκαν στο στόχαστρο αντιμαχόμενων ομάδων με τα σημάδια από τις ριπές πάνω στους εξωτερικούς

τοίχους να παραμένουν ακόμα φανερά έντονα. Λόγω της άσχημης εμφάνισης στην οποία έχουν περιέλθει τα συγκεκριμένα κτίρια τα πρόσφατα χρόνια, υπήρξαν διαμαρτυρίες των γύρω κατοίκων, αλλά η πολιτεία χαρακτήρισε το συγκρότημα των προσφυγικών πολυκατοικιών ως διατηρητέο κτίσμα, βάσει του ιστορικού, πολιτισμικού, κοινωνικοπολιτικού και αρχιτεκτονικού τους υπόβαθρου.

Εικόνα 21

Τα τέσσερα μπροστινάκτίρια εξ αυτών είναι κατασκευές σε σχέδια του Κυριακού, οι τέσσερις στο πίσω μέρος είναι οικοδομημένες σε σχέδια

Λάσκαρι, κάθε κτίριο έχει τρεις ορόφους, άλλα παρόλη την έκταση αυτή η ανάγκη για παραπάνω χώρο παρέμενε, με τους πρόσφυγες να προβαίνουν σε λύσεις όπως τη δημιουργία αυλών στα κενά σημεία ανάμεσα από τα κτίρια.

Εικόνα 22 Αυτοσχέδια αυλή στο ισόγειο κτιρίου, Βασίλης Νικολόπουλος

Τα προσφυγικά είναι δείγμα της αρχιτεκτονικής του μοντέρνου κινήματος και έχουν κηρυχθεί από την Πολιτεία διατηρητέα, ενώ έχουν υπάρξει πολλές σκέψεις για την αποκατάσταση αλλά παράλληλα τη διατήρηση της αρχιτεκτονικής τους. Το σύμπλεγμα αυτών των κτιρίων παρά την φανερή φθορά τους από το πέρασμα του χρόνου εξακολουθούν να θεωρούνται πρωτοποριακά για την εποχή την οποία κατασκευάστηκαν και διατηρούν ακόμα το ύφος και τα γεωμετρικά σχήματα, τις φόρμες, τα μικρά τετράγωνα μπαλκόνια, τα γκράφιτι που δείχνουν σημάδια του σύγχρονου κόσμου και της τέχνης του δρόμου, αλλά παράλληλα και την απλότητα που τα συγκαταλέγουν στο αρχιτεκτονικό κίνημα του Μπαουχάους.

Ωδείο Αθηνών

Το Ωδείο Αθηνών αποτελεί το παλαιότερο εκπαιδευτικό ίδρυμα ερμηνευτικών τεχνών της σύγχρονης Ελλάδας. Βρίσκεται στην Οδό Ρηγίλλης και Βασιλέως Κωνσταντίνου, και ιδρύθηκε το 1871 από τη μη κερδοσκοπική οργάνωση «Σύνδεσμος Μουσικής και Δράματος». Πολλοί από τους καθηγητές της δίδαξαν στο Ωδείο, όπως ο Αιμίλιος Βεάκης και άλλοι, και ακόμη στο ίδρυμα λειτουργεί Σχολή Χορού η οποία προήλθε από την ίδρυση της σχολής ρυθμικού χορού το 1935, η οποία έκλεισε μερικά χρόνια αργότερα. Η σχολή επαναλειτούργησε ως μια πλήρως ανεπτυγμένη Σχολή Χορού το 2011 και το 2018 απέκτησε επίσημη επαγγελματική διαπίστευση από το ελληνικό Υπουργείο Πολιτισμού.

Εικόνα 23

Εικόνα 24 Ωδείο Αθηνών

Η αρχιτεκτονική του κτιρίου απαρτίζεται ως εξής: η πρόσοψη του κτιρίου έχει μήκος 160 μέτρων και το κτίριο έχει μέγεθος 13.000 τ.μ. και αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα της φιλοσοφίας της σχολής του Μπαουχάους και του μοντέρνου κινήματος στην Ελλάδα. Φανερά είναι τα στοιχεία αυτά στο κτίριο, ο κυβισμός και το εμφανώς τετράγωνο σχήμα στο άνω μισό κομμάτι του κτιρίου, όπως παρατηρήθηκε προηγουμένως και στο πολεμικό μουσείο. Αρχιτέκτονας ήταν ο Έλληνας Γεωργίου Δεσποτόπουλος, ο μόνος Έλληνας αρχιτέκτονας που σπούδασε υπό την επίβλεψη του ιδρυτή της σχολής, Γκρόπιους. Το ωδείο είναι το μόνο ολοκληρωμένο μέρος ενός μεγάλου πολιτιστικού προγράμματος που αποφασίστηκε επίσημα το 1959 από την κυβέρνηση για την πόλη της Αθήνας. Η κατασκευή του άρχισε το 1969 και σταμάτησε το 1976 λόγω έλλειψης χρηματοδότησης, η κατασκευή δεν ολοκληρώθηκε, και το ελληνικό δημόσιο ανέλαβε το δαπανηρό κόστος για την ολοκλήρωση των εργασιών μόλις το 1980.

Εικόνα 25

Τα πλήρης αρχιτεκτονικά σχέδια του Δεσποτόπουλου για το Πολιτιστικό Κέντρο Αθηνών συμπεριλάμβανε την αναδιαμόρφωση του χώρου που εκτεινόταν από την Βασιλίσσης Σοφίας και την Λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου, και από την Οδό Ρηγίλλης μέχρι την διαδρομή προς την Εθνική Πινακοθήκη, σε μια έκταση περίπου 150.000 τετραγωνικών μέτρων. Σύμφωνα με τα αρχεία του Δεσποτόπουλου στο τμήμα Σύγχρονης Ελληνικής Αρχιτεκτονικής του Μουσείου Μπενάκη, εκτός από το Ωδείο Αθηνών, το σχέδιο προέβλεπε την κατασκευή μιας όπερας χωρητικότητας 1.800 ατόμων, ένα κυκλικό θέατρο, μια επέκταση της Εθνικής Πινακοθήκης, ένα νέο Βυζαντινό Μουσείο, μια εκκλησία Βυζαντινού τύπου, ένα ξενοδοχείο, ένα μέγαρο για παραστάσεις κλασικού χορού και της κρατικής ορχήστρας, ένα θέατρο για πειραματικό θέατρο, υπόγεια γκαράζ και άλλα. Ένα μεγάλο μέρος των υπόγειων ορόφων του κτιρίου φιλοξενούσε το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ), από τον Σεπτέμβριο του 2008 μέχρι τον Μάιο του 2015, και ο χώρος βεβαίως φιλοξενεί σημαντικές εκδηλώσεις και πολιτιστικές εκθέσεις στην πρωτεύουσα.

Εικόνα 26

Ακόμη, μια σειρά από ανακαινίσεις και φιλοξενίες σημαντικών πολιτιστικών εκδηλώσεων ξεκίνησαν το 2013, και το 2016 ένας χώρος, ο οποίος βρίσκεται στον πρώτο υπόγειο όροφο του κτιρίου, ανακαινίστηκε πλήρως και χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από την αρχική κατασκευή, χάρη σε μια γενναιόδωρη δωρεά από τον οργανισμό NEON, ένα πολιτιστικό μη κερδοσκοπικό ίδρυμα που ιδρύθηκε από τον συλλέκτη έργων τέχνης και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο. Ο χώρος, γνωστός ως Πολυχώρος Ω2, διαμορφώθηκε σε εκθεσιακό χώρο, ο οποίος περιέχει επίσης ένα μικρό θέατρο και φιλοξενεί τακτικά διάφορα πολιτιστικά και καλλιτεχνικά δρώμενα.

Εκτέλεση

Οι παραπάνω λήψεις πραγματοποιήθηκαν με μια Nikon d5300 και φακό 18-55. Κατά τη διάρκεια της εκάστοτε φωτογράφισης κάθε κτιρίου προέκυψαν κάποια εμπόδια , καθώς πολλά από αυτά τα κτίρια είναι σε κεντρικά μέρη όπου τα επισκέπτονται πολλοί τουρίστες άρα ήταν πιθανό να υπάρχουν πλήθη ανθρώπων στις λήψεις, γεγονός που προσπάθησα να αποφύγω. Ακόμη, η πυκνή βλάστηση γύρω από κάποια κτίρια βλ. Ωδείο Αθηνών εμπόδιζε την πραγματοποίηση γενικής λήψης του κτιρίου, όπως και κάποιες κατασκευές ενδεχομένως για κάποιου είδους συντήρηση τους.

Συμπεράσματα

Από την έρευνα γύρω από τα θέματα που αναλύθηκαν παραπάνω, προέκυψε πως η πόλη της Αθήνας σαφέστατα διαθέτει πολλά σημαντικά κτίρια τα οποία αποτελούν στολίδια της πόλης. Διαφορετικοί ρυθμοί αρχιτεκτονικής, διαφορετικές προσεγγίσεις από αρχιτέκτονες, ανακαινίσεις ανά τα χρόνια, άρα εξέλιξη των ίδιων των κτιρίων μέσα στο χρόνο και σε διαφορετικές εποχές, μας δίνουν την σημερινή εικόνα, δημιουργώντας ερωτηματικά για την εξέλιξή τους στο μέλλον.

Βιβλιογραφία

1. 22-1-2013, AthensMagazine, Δείτε τα πιο όμορφα Bauhaus κτίρια της Αθήνας, κάθε μέρα περνάμε από δίπλα τους, <https://www.athensmagazine.gr/article/politismos/art/31542-deite-ta-pio-omorfa-bauhaus-kthria-ths-athhnas-kathe-mera-pername-apo-dipla-tous>
2. ΛαζαρήςΖαούσης, 24-6-2021, CognoscoTeam, Αθηναϊκά Νεοκλασικά και μη. Ποια είναι τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά τους, <https://cognoscoteam.gr/%CE%B1%CE%B8%CE%B7%CE%BD%CE%B1%CE%8A%CE%BA%CE%AC-%CE%BD%CE%B5%CE%BF%CE%BA%CE%BB%CE%B1%CE%83%CE%B9%CE%BA%CE%AC-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%BC%CE%B7-%CE%80%CE%BF%CE%B9%CE%B1-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9/>
3. 21-11-2010, The Art Story, Bauhaus Movement Overview, <https://www.theartstory.org/movement/bauhaus/>
4. 10-8-2017, History, Bauhaus, <https://www.history.com/topics/art-history/bauhaus>
5. Alexandra Griffith Winton, 08-2007, The Met, https://www.metmuseum.org/toah/hd/bauh/hd_bauh.htm
6. Artland Magazine, Art Movement Bauhaus, Towards the Unity of all the arts, <https://magazine.artland.com/art-movement-bauhaus/>
7. Tate, Bauhaus, <https://www.tate.org.uk/art/art-terms/b/bauhaus>
8. Βικιπαίδεια. Νεοκλασσική Αρχιτεκτονική, https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9D%CE%B5%CE%BF%CE%BA%CE%BB%CE%B1%CE%83%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%B1%CE%81%CE%87%CE%B9%CE%84%CE%B5%CE%BA%CE%84%CE%BF%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE
9. Thpanorama, Νεοκλασική Αρχιτεκτονική προέλευση, χαρακτηριστικά, εκπρόσωποι και έργα τους, <https://el.thpanorama.com/articles/arte/arquitectura-neoclsica-origen-charactersticas-representantes-y-sus-obras.html>
10. HistoricalQuest, Ο Νεοκλασικισμός στην Ευρώπη, <https://www.historical-quest.com/el/histquest/422-o-neoklasikismos-stin-eurwpi.html>

11. Κατερίνα Ρουμπέκα ArtMag All about history and Culture, 25-4-2009, <http://www.artmag.gr/art-history/art-history/item/468-neoclassicism>
12. Νίκος Βατόπουλος, 09-2018, GOETHEINSTITUT, Η Αθηναϊκή Τριλογία, Κάλλος και Συμβολισμός, <https://www.goethe.de/ins/gr/el/kul/sup/erb/21461555.html>
13. Ακαδημία Αθηνών, Εξωτερικό, <http://www.academyofathens.gr/el/building/exterior>
14. 18-3-2019, UrbanLife-UrbanCity, Το Μέγαρο Ακαδημίας των Αθηνών, <https://urbanlife.gr/urban-city/to-megaro-tis-akadimias-athinon/>
15. Αρχείο Νεότερων Μνημείων, Αρχαιολογία της πόλης των Αθηνών, Ακαδημία των Αθηνών, http://archaeologia.eie.gr/archaeologia/gr/arxeio_more.aspx?id=188
16. Πολεμικό Μουσείο Αθηνών, [https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%9C%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF_\(%CE%91%CE%B8%CE%AE%CE%BD%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A0%CE%BF%CE%BB%CE%B5%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CF%8C_%CE%9C%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B5%CE%AF%CE%BF_(%CE%91%CE%B8%CE%AE%CE%BD%CE%B1))
17. Visit Greece, Πολεμικό Μουσείο, <https://www.visitgreece.gr/el/experiences/culture/museums/athens-war-museum/>
18. Εθνικό Ιστορικό Μουσείο, Το Μέγαρο της Παλαιάς Βουλής, <https://nhmuseum.gr/poioi-eimaste/to-megaro-tis-palaias-voulis>
19. Attica, Εθνικό Ιστορικό Μουσείο, <https://athensattica.com/el/ti-na-deite/axiotheata/ethniko-istoriko-mousio-palea-vouli/>
20. Βουλή των Ελλήνων, Η Βουλή: Το κτίριο, <https://www.hellenicparliament.gr/Vouli-ton-Ellinon/ToKtirio/Istoria-Ktiriou/>
21. ΟΔΥΣΣΕΥΣ, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, http://odysseus.culture.gr/h/1/gh152.jsp?obj_id=3249
22. Γεωργία Δεμίρη, 29-9-2018, MAXMAG, Σχολή Bauhaus: 14 χρόνια που άλλαξαν την αντίληψη της εικόνας, <https://www.maxmag.gr/fotografia/bauhaus/>
23. Κατερίνα Πρωτονοταρίου, 4-4-2021, kar.org, Τα προσφυγικά της λεωφόρου Αλεξάνδρας, <https://www.kar.org.gr/2021/04/04/ta-prosfygika-tis-leoforoy-alexandras/>
24. Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, Ιστορία του Μουσείου, <https://www.namuseum.gr/to-moyseio/istoria-toy-moyseioy/>
25. Σπύρος Στάβερης, 8-7-2013, LIFO, Σαν σήμερα/ Φώτο-Αφιέρωμα: Το Ωδείο Αθηνών, <https://www.lifo.gr/san-simera/foto-afieroma-odeio-athinon>